7/2025 Informační příloha MO ČR a AČR

atm+

LÉTAJÍCÍ HROŠI NAVYŠUJÍ SVÉ SCHOPNOSTI

Připraveno ve spolupráci s redakcí A report

FOTOREPORTÁŽ Z VÝCVIKU

Do svého pravidelného výcviku leteckých posádek Mi-171Š zařazuje 222. vrtulníková letka z Náměště nad Oslavou zkušenosti získané při ostrém nasazení koncem roku 2024 v Polsku při povodních. Posádky se zdokonalují v létání v podvěsech s několikatunovou zátěží, a to na letišti i na speciálním polygonu.

Text a foto: Jana Deckerová, Martin Říha

9806

KADETI ZÁŘILI U BALATONU

Biatlon – střelba z malorážkové zbraně (typická pro biatlon – laserové terče, položka vestoje a hned vkleče, do 120 s) s okruhem 3×300 m. Na fotce člen medailového týmu Jan V.

STŘÍBRO A PÁTÉ MÍSTO VYBOJOVALI VOJENŠTÍ STUDENTI Z MORAVSKÉ TŘEBOVÉ NA 5. ROČNÍKU INTERNATIONAL CADET CUP V MAĎARSKU

Studenti z Moravské Třebové hlásí zářivé úspěchy. Tamní Vojenská střední škola a Vyšší odborná škola Ministerstva obrany obsadila druhé a páté místo v mezinárodní prestižní soutěži International Cadet Cup, jejíž 5. ročník hostilo Maďarsko. Na břehu Balatonu se ve dnech 7. až 10. dubna 2025 sešla v armádních dovednostech silná zahraniční konkurence. Proto letošní klání bylo nejvyrovnanější v historii. Rozhodovaly jednotlivé chyby a vteřiny. I když čeští zástupci neobhájili loňský historický triumf, od soupeřů si i tak vysloužili respekt a uznání.

Stříbro a páté místo přijali kadeti s nadšením. „Přestože jsme neobhájili zlato, odvážíme si nejen nezapomenutelné zážitky i zkušenosti, ale i nová přátelství, která jsou cennější než medaile. Přesto se příští rok pokusíme opět zaútočit na vítězství," řekl jeden z našich kadetů.

Umístění na stupních vítězů se zrodilo v konkurenci šesti zemí, a to Maďarska, Velké Británie, Rumunska, Srbska, Rakouska a samozřejmě České republiky. Reprezentující státy dohromady vyslaly 10 družstev z vojenských středních škol.

Klíčem k úspěchu byla týmovost

Za Českou republiku tradičně nastoupila dvě čtyřčlenná družstva z Vojenské střední školy a Vyšší odborné školy Ministerstva obrany v Moravské Třebové, zpravidla ve složení tři chlapci a jedna dívka. Pro školu šlo již o pátou účast v této soutěži.

Kadeti během dvou soutěžních dní museli obstát v topografii, zdravotní přípravě, střelbě z airsoftových zbraní, v hodu granátem na přesnost, biatlonu (střelba a běh), na překážkové dráze, v labyrintu s orientací a štafetovém běhu se zbraní.

A jak studenti na prestižní klání trénovali? Příprava byla z větší části individuální, podle tréninkových plánů. Kadeti se v ní soustředili hlavně na fyzickou kondici, která je bezpochyby tím nejdůležitějším pro závod. Poslední týden včetně víkendu před odjezdem absolvovali soustředění, na kterém se zaměřili opět na kondici, ale i na sehranost na vodě, protože jedna z disciplín obsahovala i překonání vodní plochy na pramici. Důraz se kladl i na týmovou spolupráci.

Pramice – ovládání pramice a naložení vojenských beden s granáty, kterými se poté házelo na cíl i vzdálenost, to vše ještě proloženo střelbou z airsoftových zbraní. Na fotce medailový tým.

Unikátní překonání překážky v podání Petra Z.

Překážková dráha – dvoukilometrová trať s nejrůznějšími překážkami spíše podobnými Gladiator Race než typické vojenské překážkové dráze.

Tempo od začátku určovali Maďaři, kteří si nakonec odnesli zlato. O druhé místo svedl tuhý boj náš první tým s rychlými Rumuny. Díky skvělým výkonům ve všech disciplínách však Češi nakonec získali stříbro. Druhý český tým obsadil velmi solidní 5. místo s minimálním rozdílem bodů.

Hrdí a féroví Češi

Byť každý tým chce na International Cadet Cup uspět, cílem klání je poznat nové lidi, cizí armády a dozvědět se o jejich tradicích. Během setkání pak zbyl i čas na to se blíž seznámit a probrat nejrůznější témata. V současné době, kdy je mezinárodní spolupráce a vzájemný respekt důležitější než kdy dřív, akce jako International Cadet Cup připomíná, že jsme především spojenci, partneři a hlavně lidi, uvědomují si kadeti z Moravské Třebové a dodávají: „Jsme hrdí, že jsme mohli reprezentovat Českou republiku nejen výkony, ale i férovým a přátelským přístupem. Věříme, že si nás ostatní země budou spojovat nejen s výdrží a bojovností, ale také s upřímností a smyslem pro humor.“

Text: Petr Zítko, foto: Radka Zavřelová

Cíl – na fotce jsou oba týmy složeny z žáků 3. ročníků a jednoho žáka 2. ročníku.

Labyrint – „orientační běh“ se sadou i falešných kontrol. Na fotce je Petr Z. (jediný účastník i loňského ročníku soutěže a loňský zlatý medailista).

Vyhlášení – oba týmy na stupních vítězů s vedoucími družstev z řad vojáků z povolání, kteří připravovali týmy na závod, a s nimi maďarský tlumočník do angličtiny.

DŮLEŽITÉ JE MÍT CÍL. VE SPORTU I V ŽIVOTĚ

Bojové sporty patří mezi nejkomplexnější sporty vůbec. Člověk musí zapojit všechny svalové partie, musí umět rozdávat tvrdé rány, ale zároveň sportovci disponují morálními hodnotami, jako je pokora, disciplína nebo čest. MMA (Mixed Martial Arts – smíšená bojová umění) je bojovým kontaktním sportem, který vzešel z mnoha disciplín, jako je thajský box, karate, judo, džiu-džitsu či vale-tudo. Kombinuje zápas vestoje, kopy a údery a boj na zemi, součástí jsou i páky, škrcení či údery. Tomuto náročnému sportu se věnuje četař Dominik Humburger a jeho poslední úspěch stojí za to. Zajímalo nás, jak dlouho se tomuto sportu věnuje, ale i to, zda mu pomáhá i v jeho současné službě u 31. pluku radiační, chemické a biologické ochrany v Liberci.

Jak jste se k tomuto sportu dostal a co bylo tím prvotním impulzem se mu věnovat?

Za vším byla zvědavost. Na střední škole mě oslovil můj kamarád Marek Linhart, jestli nechci zkusit trénink MMA. Ale už předtím jsem pět let boxoval a MMA jsem chtěl vyzkoušet, jaké to je bojovat komplexně, nejen rukama. Zpětně to hodnotím i tak, že to byla dobrá průprava na moje budoucí působení v armádě.

Máte nějaký vzor a co pro vás osobně tento sport znamená?

Mým vzorem je Yoel Romero, kubánský bojovník v UFC, a potom hned můj trenér Petr Kníže. Oba jsou legendami v MMA, jsou stále aktivní a zápasí i přes pokročilý věk, blíží se k padesátce. Když se zamyslím, tak MMA je taková cesta mého života. Naplňuje mě a udává správný směr.

Jak vypadá takový běžný trénink, na co je nutné dát důraz při přípravě?

Trénuji dvakrát denně šest dní v týdnu. Důraz se klade na techniku, fyzickou kondici, ale také mě zajímá můj protivník. Každý je jiný, proto se příprava musí speciálně zaměřit na konkrétního soupeře, podle jeho schopností a jeho bojového stylu.

Je to přece jen kontaktní sport, jak hodně bolí, jak je důležitá regenerace?

Sice je to kontaktní sport, občas bolí, ale radost z vítězství vykompenzuje bolest a šrámy. Regenerace po zápase je samozřejmě důležitá jako v každém jiném sportu, který se dělá na profesionální úrovni. Nemám nic, co bych upřednostňoval, snažím se využívat všechny možné dostupné varianty regenerace, jako je fyzioterapie nebo kryosauna. Největší regenerací je pro mě ale doba strávená s rodinou, s přítelkyní a mými psy.

Jak se liší klasický trénink od přípravy na soutěž?

Největší rozdíl je v intenzitě a typu tréninku. Čím blíže zápasu, trénink se musí směrovat více na kondici a dynamiku s rychlostí. Mimo zápasové období se věnuji především taktice a zdokonalování techniky boje.

Jaké soutěže už jste absolvoval?

V dorosteneckém věku jsem byl členem české reprezentace v boxu, a co se týče MMA, tak jsem byl dva a půl roku v organizaci

KSW a letos jsem přestoupil do organizace Oktagon.

Zápasů máte za sebou hodně, ale jakého posledního úspěchu jste dosáhl?

Můj poslední zápas byl v rámci letošního galavečera Oktagon 70 v Karlových Varech 26. dubna, kdy jsem vyhrál ve druhém kole způsobem TKO nad Samuelem „Pirátem“ Kryštofičem. Tohoto vítězství si hodně cením. Ale usnout na vavřínech se nedá. Takže jede se dál.

Jde skloubit služba v armádě s tímto sportem? Dá se to zvládnout?

Skloubit profesionálního zápasníka s aktivní službou vojáka je složité, hlavně časově. Ale snažím se nikde nic neošidit. Na straně sportovní by se mi to vymstilo a jako vojákovi by mi to neprošlo. Ale díky podpoře mých velitelů a armádě jako celku se mi daří obě tyto profese skloubit.

To, že tento sport bolí, jsme už zmínili. Ale co je podle vás na tomto sportu nejtěžší?

Nejtěžší je srovnat si všechno v hlavě. Proto jsem mluvil o tom, že tento sport je pro mě cesta. Musíte mít cíl a za tím jdete. A cílem je vždy další soupeř. Vítězství jsou fajn, potvrdí, že příprava byla stoprocentní a endorfiny jedou. Prohry jsou ale také cenné, ukážou vám vaše slabiny a vy víte, že na těch musíte zapracovat a zaměřit na ně trénink. Zkrátka po té cestě jdete stále dopředu a snažíte se být ve stále lepší formě.

Co byste doporučil případným zájemcům, kdyby se tomuto sportu chtěli věnovat?

Ať se určitě nebojí do toho jít. Bojové sporty jsou skvělým způsobem, jak zlepšit svou fyzickou kondici, sílu a vytrvalost. Naučí vás techniky, které vám mohou pomoci v případě, že se ocitnete vy nebo někdo ve vašem okolí v nebezpečné situaci. Ale má to i další benefity. Pravidelný trénink a dosažení cílů vám můžou nejenom zvýšit sebevědomí, ale naučí vás pokoře i disciplíně.

Text: npor. Pavel Tichý,
foto: archiv čet. Dominika Humburgera

Připravila redakce časopisu A report – měsíčníku Ministerstva obrany ČR ● Adresa: Rooseveltova 23, 160 01 Praha 6
Kontakt: odbor komunikace MO, www.mo.gov.cz ● Grafická úprava a zlom přílohy atm+: Klára Šemberová ● Titulní foto: Jana Deckerová